

10 éve

2014 december 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

10 éve, hogy a baloldalunk a kommunizmusban megszerzett feketeövre felhelyezett még pár dant hazaárulásból.

10 éve, hogy egy baloldali – legalábbis tőlünk karnyújtásnyi távolságban – nem ejtheti ki a száján a szolidaritás szót, hacsak nem akarja, hogy kitoljuk a szemét. Ma 10 éve, hogy **a magyar demokráciatörténet legsunyibb és**

legundorítóbb kampányával egymásnak ugrasztottak magyarokat és magyarokat, csak mert a szocialisták feljebb akartak kapaszkodni a népszerűségi listákon, a híveik lazuló eltökéltségét fanatikus ragaszkodássá igyekeztek módosítani, pusztán annyival, hogy **felfestik a falra a szociális ördögöt, a határon túli tolvajt**, aki elviszi a fát a kamrából, lenyeli a nyugdíjakat és sorban állást csinál a körzeti orvosnál.

És sikerült nekik.

Hogy nagytotálban ez mekkorát sebzett az országon, mennyit léptünk vissza egy magabiztos, egységes és mentálisan egészséges nemzeté válás útján, azt nálam ügyesebb tollal, erősebb hanggal, talán hitelesebben is jópáran megénekeltek már. De az évforduló miatt a Mandiner?l a Cinkig remek cikkek posztok jelentek ma meg.

Én maradnék a partikulárisabb, egy kissé személyesebb hangvételnél.

Ha valami engem teljesen beleállított a politikai vertikum (azért mérsékelt) jobboldalára, az 2004. december 5. volt. El?tte mindig éppen oda szavaztam, ahova a családom ~~mondta~~ tanácsolta vagy éppen milyen kedvem volt aznap, **de a kett?s állampolgárság elutasítására szervezett kampány miatt olyan szinten jött fel a gyomorsav, hogy soha többet nem voltam és nem is leszek képes baloldali erőre voksolni.** Ezt nyugodtan lehet úgyis értelmezni, hogy Orbán Viktor akár személyesen is verhet 40 internetadó a hátamra, akkor sem szavazok se az egyesült, se a elkülönült baloldalra. Legfeljebb nem megyek el, de azt is csak akkor, **ha éppen nem fenyeget a baloldal visszatérése a hatalomba.**

A második meghatározó ifjúkori emlékem inkább a következményekhez köthet?. Mint rengetegen mások, a rendszerváltozás után **mi is elkezdünk kijárogatni Székelyföldre megnézni, hogy az amúgy igen színes géntérképem kivételesen és igazoltan magyar részei hol éltek, és miként.** Aztán ez az egész átalakult egyfajta

megszokássá, mert tulajdonképpen felemel? elmenni egy másik országba úgy, hogy párszáz kilométer Mordor után hazatérünk, és ott olyan fogadtatásban részesülünk, mint ahogy az angol uralkodót üdvözik Aberdeenben, ha átgrik a királyi család nyári kastélyába.

Ezt vette el t?lem a baloldal. Ezért gy?lölöm ?ket végtelenül mai napig.

Amikor a népszavazás után el?ször jártam Székelyudvarhelyen és láttam, hogy a korábban ezerszer látogatott kocsmá bejáratára kitétték a **Magyarországi magyaroknak belépni tilos táblát**, akkor végképpen eltört bennem valami. Ez 10 év alatt sem gyógyult be, lehet nem is fog...

Azóta persze **kibékült a magyar a magyarral, ahogy egyazon család tagjai se maradnak örökké haragban**, de annak, aki ezt a polgárháborút kirobbantotta, na, annak nincs bocsánat.

És sosem lesz!

www.tutiblog.com - szerz?: Piréz Róbert

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló